

LESSONS IN קונטרס
החלוצ

A TREATISE ON AHAVAS YISRAEL
BY THE REBBE RASHAB

לעילוי נשמת

מרת **רחל יהודית** בת **שרגא פייוויל** ע"ה

חאריטאן

שלוחה בעיר וויניפעג קנדה

נלב"ע ביום הראשון של חג הפסח תש"פ

ת.נ.צ.ב.ה.

נדפס ע"י חברי בנה הרב מתתיהו שיחי'

PUBLISHER'S FOREWORD

This chapter continues the theme emphasized in previous chapters – that in given situations, division can lead to a more inclusive unity. It explains this point by showing how a process of intellectual analysis using the powers of *Chochmah* and *Binah* enables one to develop a broad, multifaceted appreciation of a concept. In this manner, one does not have a narrow view, but rather has the intellectual flexibility to see all the sides of an issue and also, develop an openness to other ideas and viewpoints.

This flexibility stems from the *bittul* that characterizes *Chochmah*. By contrast, a person who is characterized by *yeshus* is trapped within his own subjectivity and cannot see beyond his own perspective.

The Rebbe Rashab then explains that similar ideas apply with regard to the powers of our souls. When they are filtered through the medium of intellect, they are able to operate in synergistic harmony with each other; even opposite potentials can be fused together.

The same motif can apply with regard to relations between people. Although “the minds of all are not the same,”¹ and every person has an independent thinking process, in the realm of holiness, this can lead to consummate unity. For unity is not uniformity and true oneness is brought about when different perspectives come together and are merged into a greater whole.

The Rebbe Rashab concludes the chapter on a cosmic note, explaining that these concepts are mirrored in the oneness that results from G-d's name *Havayah*. G-d's essential oneness brings about unity in our diverse and multifaceted world.

These concepts are particularly relevant as we proceed from the holiday of Shavuot, the commemoration of the Giving of the Torah, for as *Rambam* writes,² “The Torah was given solely to bring about peace in the world.”

Sichos In English

12 Sivan, 5780

1. *Berachos* 58a; *Sanhedrin* 38a.

2. The conclusion of *Hilchos Chanukah*.

* We will בעז"ה be publishing weekly installments of the maamar. If you would like to receive these texts, contact us via email sichosinenglish@gmail.com or WhatsApp 917-868-6509.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at **sichosinenglish@gmail.com**.

ז) **והנה** כן הוא בהתחלקות שבחכ', שהוא מה שעושה ההתחלקות בכל דבר מושכל, שבתחלת התגלותו הוא כנקודה כללית בלי שום התחלקות פרטים (וממילא הוא הפכי מענין מושכל אחר, שנראה להיפך מדבר מושכל זה כו'), וע"י כח החכמה והשכל ה"ה מחלק את הדבר מושכל לריבוי חלקים ופרטים, שבו גם בכמה דברים הפכים ומנגדים, וכמשנת"ל שמצד העצמות יש בכל דבר התכללות היפוכו,

— 7 —

והנה כן הוא בַּהֲתַחֲלָקוֹת שֶׁבְּחֻמָּה, The principle explained in the previous chapter – that division can lead to a more inclusive unity – also applies to the division *Chochmah* brings about.

שֶׁהוא מה שֶׁעוֹשֶׂה הַהֲתַחֲלָקוֹת בְּכָל דָּבָר מְשֻׁכָּל, As *Chochmah* functions within *Binah*, it **breaks down every concept** into details.

שֶׁבְּתַחֲלַת הַתְּגִלּוֹתוֹ הוּא כְּנֻקְדָּה כְּלָלִית בְּלִי שׁוּם הַתְּחַלְקוֹת פְּרָטִים As a concept **first appears** – as a lightning flash of *Chochmah* – it resembles an undifferentiated seminal “point” without details

(וּמִמִּילָא הוּא הֶפְכִּי מַעֲנִין מְשֻׁכָּל אַחֵר, (and hence, appears in **opposition to another concept**

שֶׁנִּרְאֶה לְהִפּוֹךְ מִדָּבָר מְשֻׁכָּל זֶה כו'), that seems to contradict it).

וְעַל יְדֵי כַח הַחֻמָּה וְהַשְׁכָּל However, the powers of *Chochmah* and intellect, specifically, the power *Binah*,

הֵרִי הוּא מְחַלֵּק אֶת הַדָּבָר מְשֻׁכָּל לְרִבּוּי חֲלָקִים וּפְרָטִים שְׂבוּ, break down the concept into its many components and details,

גַּם בְּכֻמָּה דְּבָרִים הֶפְכִּים וּמִנְגְּדִים, including even propositions that are antithetical and contradictory,

וּכְמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר לְעֵיל, for, as previously explained,

שֶׁמִּצַּד הָעֲצָמוֹת יֵשׁ בְּכָל דָּבָר הַתְּכַלְלוֹת הַפּוֹכוֹ, because of the essence, every entity contains its antithesis within itself.

וכמו"כ בכל ענין שכלי בהכרח שיהי' בו כמה ענינים שונים והפכים זמ"ז, וכשמחלק את השכל בטוב בהפרטים שבו, בהכרח שיבוא כל ענין שכלי בפרט בכמה תנועות שונות בענינים שונים זמ"ז, אלא שיש טעם ושכל וסברא לכאו"א, או שזה הטעם והשכל האחד מחייב הדבר והיפוכו, שאז אינם מנגדים זל"ז,

וּכְמוֹ כֵּן בְּכָל עֲנִין שְׁכָלִי בְּהִכְרַח שִׁיחָהּ בּוֹ כְּמָה עֲנִינִים שׁוֹנִים וְהִפְכִּים זֶה מִזֶּה, Similarly, every intellectual concept necessarily includes many different and even contradictory elements.

וּכְשֶׁמִּחְלֵק אֶת הַשְּׁכָל בְּטוֹב בְּהִפְרָטִים שְׁבּוֹ, When a concept is thoroughly broken down and divided into its component parts,

בְּהִכְרַח שִׁיבּוֹא כָּל עֲנִין שְׁכָלִי בִּפְרָט each part will inevitably express itself

בְּכְמָה תְּנוּעוֹת שׁוֹנוֹת בְּעֲנִינִים שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה, in directions and manners which differ from another.

אֲלָא שִׁישׁ טַעַם וְשְׁכָל וּסְבָרָא לְכָל אֶחָד וְאַחַד, However, there is a reason, justification, and logic behind each of the contradictory aspects.

אוֹ שֶׁזֶּה הַטַּעַם וְהַשְּׁכָל הָאֶחָד מְחַיֵּב הַדָּבָר וְהַיּוֹכֵחַ, Alternatively, the same reason and logic may sometimes be responsible for both a particular concept and its antithesis.

The classic example given in *Chassidus* to illustrate this concept is the comparison between the rationale given by G-d for bringing the Flood,¹ "Every impulse of [man's] heart is only evil all the time," and that given by Him when promising never to bring a second Flood,² "for the impulse of man's heart is evil from his youth." The same explanation for bringing the Flood was used as a rationale for G-d to be merciful and refrain from bringing such severe retribution.

שְׂאֵז אֵינָם מְנַגְדִּים זֶה לָזֶה, When this occurs, they are not actually contradictory;

אֲדִרְבָּהּ, הֵם מְחַזְּקִים וּמְסִיעִים זֶה לָזֶה כּו'. on the contrary, they strengthen and aid each other.

1. Bereishis 6:5.

2. Ibid. 8:21.

אדרבה, הם מחזקים ומסייעים זל"ז כו'. ועי"ז דוקא נתפס אצלו הענין בטוב מאד (זייער ריין און קלאַר), ותופס אותו מכל צד ופנה שבו כו'. וממילא יכול להתחבר ולהתכלל עם דבר מושכל אחר, שאינם הפכים זמ"ז, אדרבה, מסייעים זל"ז כו'.

To refer to the above example: The fact that man is constantly being swayed by evil impulses is a cause for Divine retribution. On the other hand, the challenges man undergoes because of these constant impulses can be considered a reason for Divine mercy. In truth, both responses – judgment and mercy – are appropriate. Each one plays a complementary role in the manner with which G-d relates to man.

**ועל ידי זה דוקא נתפס
אצלו הענין בטוב מאד** It is only through this process that an idea can be
clearly and thoroughly grasped,

(זייער ריין און קלאַר), (in a pure and clear form),

**ותופס אותו מכל צד
ופנה שבו כו'.** and comprehended from each of its standpoints
and dimensions.

**וממילא יכול להתחבר
ולהתכלל עם דבר
משכל אחר,** Hence, it can be joined and synthesized with
another concept,

שאינם הפכים זה מזה, for they are not contradictory.

**אדרבה, מסייעים
זה לזה כו'.** On the contrary, they complement and reinforce
each other.

Not only does the analytical process of intellect bring about a full comprehension of an individual concept, it also shows how different concepts can be integrated with each other to arrive at a more complete picture.

This concept can be illustrated by comparing the mode of study reflected in the *Talmud Bavli* in contrast to that of the *Talmud Yerushalmi*.³ In the *Talmud Yerushalmi*, concepts are presented in a logical sequence, one being derived from the other or related to it in an obvious manner. In the *Talmud Bavli*, by contrast, when a concept is presented, it is often challenged by questions, objections, and extensive dialectical debate. The proliferation of differences of opinion and controversies in the *Talmud Bavli* led our Sages⁴ to consider the verse,⁵ "He has made me dwell

3. See *Torah Or*, p. 17b; *Shaarei Orah*, *Shaar Chanukah*, p. 22b ff.; *Likkutei Sichos*, Vol. 24, p. 174, et al.

4. *Sanhedrin* 24a.

5. *Eichah* 3:6.

והכח הזה במוחין לחלק כל דבר לריבוי חלקים באופן שיתאחדו ויתחברו יחד כמה הפכים, זהו מצד הביטול שבהם. וע"ד מארז"ל³³ לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז, דדבר הקשה, מצד העביות והישות שבו, אין בו נטי' לשום צד, אבל דבר הרך, מצד הרכות שבו בעצם, יכול לנטות לכל צד כו'. ובדוגמא כזאת יובן בבחי' המוחין, שמצד

in darkness," as a description of its mode of study. Nevertheless, it is precisely through this process of analytical study that *halachah*, Torah Law, is clarified. Indeed, when there is a difference of opinion between a ruling of the *Talmud Bavli* and the *Talmud Yerushalmi*, the *halachah* follows the *Talmud Bavli*.

והכח הזה במוחין לחלק כל דבר לריבוי חלקים This potential within intellect to dissect any concept into its many components

באופן שיתאחדו ויתחברו יחד כמה הפכים, so that various apparently opposite ideas can be unified and joined,

זהו מצד הביטול שבהם. stems from its quality of *bittul*.

As explained previously, the objectivity which characterizes intellect as a whole can be identified as *bittul*, for it requires a person to step beyond his own subjectivity and see the idea as it is. In particular, this is true of the attribute of *Chochmah*, which enables a person to step beyond his own conceptual framework and become one with a new idea.

ועל דרך מאמר רז"ל In this spirit our Sages counseled,⁶

לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז, "A person should always be pliant like a reed, and not firm like a cedar."

דדבר הקשה, מצד הקעביות והישות שבו, The implication is that when something is firm, its coarseness and *yeshus*

אין בו נטיה לשום צד, do not permit it to bend in any direction.

אבל דבר הרך, מצד הרכות שבו בעצם, By contrast, when something is soft, its inherent pliability

יכול לנטות לכל צד כו'. allows it to bend in all directions.

ובדוגמא כזאת יובן בבחינת המוחין, The same applies to intellect;

6. *Taanis* 20a-b.

הביטול שבהם ה"ה מחלקים כל דבר מושכל וכל גילוי אור לריבוי חלקים ופרטים רבים, שהו"ע הנטי' לכל צד, גם בחילוקים הפכים זמ"ז, ועי"ז מתכללים ומתחברים כל ההפכים להיות אחד כו'. וידוע שזהו אמיתית ההתכללות וההתאחדות, כאשר ריבוי פרטים מתאחדים זע"ז ומסייעים זל"ז, עד מבלי אשר ימצא ראש וסוף כו'³⁴, שה"ה מסייעים זל"ז,

שְׁמַצֵּד הַבְּטוּל שִׁבְהֵם because it possesses the quality of *bittul*,

הַרִי הֵם מְחַלְקִים it analyzes each concept
כָּל דְּבַר מְשֻׁכָּל

וְכָל גִּלְוֵי אֹר לְרִבּוּי and every revelation of light into many particular
חֲלָקִים וּפְרָטִים רַבִּים, parts and details.

שְׁהוּא עֲנִיֵּן הַנְּטִיָּה לְכָל צֶד, This reflects an inner flexibility within intellect that
enables it to bend in any direction,

גַּם בְּחִלּוּקִים even ones that are opposite.
הַפְּכִים זֶה מִזֶּה,

When one impartially views all the different aspects of a concept, he is not locked in to a given approach. On the contrary, his objectivity enables him to see all the different perspectives, even those that are opposite, and to take a balanced view that encompasses all of them without any personal favoritism.

וְעַל יְדֵי זֶה מִתְּפַלְּלִים Through this process, all seemingly antithetical
וּמִתְחַבְּרִים כָּל הַהֲפָכִים perspectives are included and joined together into
לְהִיּוֹת אֶחָד כּו'. a single entity.

וְיָדוּעַ שֶׁזֶּהוּ אֲמִתִּית As is well-known, this is the ultimate example of
הַהֲתַפְּלָאוֹת וְהַהֲתַאֲחָדוֹת synthesis and unity:

כְּאֲשֶׁר רַבּוּי פְּרָטִים When many different parts fuse into one, rein-
מִתְאַחֲדִים זֶה עִם זֶה forcing each other
וּמְסִיעִים זֶה לְזֶה,

עַד מִבְּלִי אֲשֶׁר יִמָּצָא to the point where they form a unified whole
רֹאשׁ וְסוֹף כּו', in which the beginning and the end cannot be
discerned.

שֶׁהֲרִי הֵם מְסִיעִים זֶה לְזֶה, Even the seemingly antithetical dimensions of a con-
cept reinforce each other;

שזהו מה שמקבלים זמ"ז, שהענין הא' מכריח את השני כו', והוא אמיתית האחדות, שאין כאן הפכים כלל כו'. ולזאת, התאחדות זאת הוא הרבה יותר מהתאחדות הכחות כמו שהן כלולים בהעצם, שההתכללות בהם הוא מפני שאינם ניכרים במציאות, אבל בעצם אין להם שום התאחדות והתחברות זע"ז, אדרבא, הם הפכים זמ"ז, ואם יתגלו יהיו מנגדים

שְׁזֵהוּ מַה שְּׁמֻקְבָּלִים זֶה מִזֶּה,	they all interrelate and receive from each other , leading to synergistic benefits.
שְׁהֶעֱנִין הָא' מְכָרִיחַ אֶת הַשֵּׁנִי כו',	Each element shows the necessity for the other .
וְהוּא אֲמִתִּית הָאֶחָדוּת,	This is true unity,
שְׁאִין פֶּאֶן הַפְּכִים כָּלֵל כו'.	a state where no opposition exists at all .
וְלִזְאוֹת הַתְּאֻחָדוּת זֹאת הוּא הֶרְבֵּה יוֹתֵר	Accordingly, at this level, the unity is much greater
מִהַתְּאֻחָדוּת הַפְּחוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵן כְּלוּלִים בְּהֶעֱצָם,	than the oneness of the powers as they are incor- porated within the essence of the soul.
שֶׁהַהֶתְכַּלְלוֹת בֵּהֶם הוּא מְפִנִי שְׁאִינָם נִכְרָים בְּמִצִּיאוֹת,	At that level, the oneness that prevails among them exists merely because they are not yet individually discernible . All that is felt is the essence of the soul and because of the strength of its revelation, the iden- tity of its specific powers has yet to become evident. Thus, there is no conflict between these powers even though some are opposite in nature.
אָכֵל בְּעֶצֶם אֵין לָהֶם שׁוּם הַתְּאֻחָדוּת וְהַתְּחַבְּרוּת זֶה עִם זֶה,	However, fundamentally, there is no unity and synthesis between these powers;
אֲדֵרְבָּה, הֵם הַפְּכִים זֶה מִזֶּה,	on the contrary, they are opposite in nature,
וְאִם יִתְגַּלוּ יִהְיוּ מִנְּגָדִים זֶה לָזֶה כו' כְּנֻזָּק לְעֵיל.	and should they be revealed, they would oppose each other, as explained above.

As explained in the previous chapter, in their initial expression, the different powers are distinct, each one manifesting its own individual nature. The possibility for interrelation stems from the modulation of these powers achieved by the intellect.

זל"ז כו' כנ"ל. אבל בכאן הם מתאחדים זע"ז, עד שאין כאן הפכים ומנגדים כלל, אדרבא, הם מחזקים ומסייעים זל"ז. הרי שבכאן הוא האחדות האמיתי' כו'. ונמצא דההתחלקות שמצד המוחין הוא דוקא הגורם ההתכללות האמיתי' כו'. וכן מה שמצד המוחין מה שאין דיעותיהן שוות, הרי בקדושה הוא שמתאחדין זע"ז, כמשי"ת. א"כ אדרבא,

אבל בכאן הם מתאחדים זה עם זה, **However, in this instance, through the process of the intellect first separating, then fusing the different dimensions of each power, they unite with each other**

עד שאין כאן הפכים ומנגדים כלל, **to the point where they cease to be opposed,**

אדרבא, הם מחזקים ומסייעים זה לזה. **but rather strengthen and aid each other.**

הרי שבכאן הוא האחדות האמתית כו'. **This then is true unity.**

ונמצא דההתחלקות שמצד המוחין הוא דוקא הגורם ההתכללות האמתית כו'. **Thus, it is specifically the division brought about by the intellect that precipitates genuine synthesis.**

The Rebbe Rashab explained that in interplay of every individual person's soul powers, true unity among them is established through the mind showing how the different powers can complement each other. He now begins to explain how the same concept can apply to developing unity in a community.

וכן מה שמצד המוחין **In a similar manner, from the standpoint of intellect,**

מה שאין דיעותיהן שוות, **although "the minds of all are not the same,"⁷ and every person's mind works in a subjective manner.**

הרי בקדושה הוא שמתאחדין זה עם זה, כמו שיתבאר. **within the realm of holiness, this leads to one uniting with the other, as will be explained.**

אם כן אדרבא, **Hence, on the contrary,**

7. Berachos 58a; Sanhedrin 38a.

יש בזה יתרון מעלה, מה שריבוי פרטים מתאחדים ונעשים דבר אחד כו'. והו"ע היחוד דשם הוי', שיתאחדו הריבוי פרטים להיות אחד ממש כו', כנ"ל וכמשי"ת. קיצור. התחלקות דמוחין גורמת התכללות ובאה מצד הביטול. אמיתת ההתכללות כשהפרטים אינם מנגדים ואדרבה מסייעים זל"ז.

יש בזה יתרון מעלה, there is a superior dimension when

מה שריבוי פרטים many different elements are united and fused
מתאחדים ונעשים into a single entity.
דבר אחד כו'.

This concept can also apply in a cosmic sense;

והוא ענין היחוד דשם הוי', as reflected in the unity of the name *Havayah*.

שיתאחדו הרבוי פרטים In that instance as well, G-d's essential unity causes
להיות אחד ממש כו', many particular entities to join together to actually
become one,

כנזכר לעיל וכמו שיתבאר. as has been mentioned above,⁸ and as will be
explained below.⁹

קצור. Summary:

התחלקות דמוחין The distinctions intellect develops lead to
גורמת התכללות synthesis

ובאה מצד הביטול. and result from *bittul*.

אמתת ההתכללות True unity is achieved when the details are not in
כשהפרטים אינם מנגדים opposition

ואדרבה מסייעים זה לזה. but aid one another.

8. See ch. 3 above.

9. See ch. 19ff. above.

(33) תענית כ, א. וראה לקו"ת אמור לו, ד. מטות פז, ב.

(34) ע"פ קהלת ג, יא. וראה לקו"ת ר"פ נצבים. סה"מ עטר"ת ע' קנ ואילך.

💡 POINTS TO PONDER 💡

♦ **Crisis Unity**

Why do we become so united during crisis and then it falls apart soon after?

♦ **Ignorance is Bliss**

Does true unity only exist by the simple and unsophisticated?

♦ *What insight can you glean from Heichaltzu chapter 7?*

